

6 | Legendy a světci

Doplň daná slova k jejich správnému významu:

staroslověnština - kanonizace - atribut - legenda - světec a světice - svatozář - translace - klášter - relikvie

Slovo pochází z latiny a znamená "věci určené ke čtení", i když byly často předávány ústně. Pojednávají o životě, smrti, mučení a zázracích určitého světce či mučedníka.

Svatořečení. Je proces prohlášení konkrétního člověka za svatého. Mimo jiné je doložit nějaký zázrak.

Slovo pochází z latiny a znamená "ostatky". Kromě tělesných pozůstatků to mohou být i věci světců. Křesťané věří, že mají tyto předměty zázračnou moc.

Jsou významní jedinci, kteří byli díky svým činům a pevnosti charakteru považováni za vzory. Ti první většinou zemřeli za šíření křesťanství.

Je to umělecké znázornění světla. Světla božího. Je to kruh v pozadí hlavy Boha, andělů, světců, atd.

Je to znak. Zde konkrétně znak určitého světce, většinou předmět který drží. Na základě něho daného světce lehce poznáme.

Nejstarší spisovný slovanský jazyk. Vznikl z nářečí používaného v okolí řeckého města Soluně, odkud přišli Cyril a Metoděj.

Označení jedné či více budov, které slouží jako příbytek mnichů a jeptišek. Ti zde společně konají duchovní i pracovní činnost.

Latinské slovo a znamená doslova "přeložení". Jde o přenesení tělesných ostatků mučedníka na nové místo, nejčastěji do kostela. Tento akt do 10. století znamená de facto prohlášení za svatého.

